Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 4. Warszawa, 27 lutego 1926 roku. № 9

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA i ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Prof. P. PETIT
dyr. szkoły piwowar. w Nancy, prof. wydz. nauk przyrodniczych.

Piana piwna. [1]

II.

Obecność ciał stałych w pianie sprawia, że filtry, które zatrzymują te bardzo małe cząsteczki powodują zanik piany. Było to przyczyną niepowodzenia filtru Chamberland'a, od którego oczekiwano sterylizacji bez ujemnego wpływu na piwo. Okazało się, iż piwa przepuszczone przez ten filtr nie dawały wcale piany.

Należy zaznaczyć, że filtrowanie przy zastosowaniu warstw porowatych, zatrzymywało również i inne colloidy, które wpływają na pełność smaku, co sprawia, że piwa, filtrowane za pomocą filtru Chamberland'a lub podobnych filtrów, robią wrażenie napojów, do których dodano alkoholu.

Colloidy, które odgrywają tak poważną rolę w powstawaniu piany, posiadają jeszcze inne własności, które zalecają jaknajwiększą ostrożność w ich traktowaniu ze względu na wielką ich wrażliwość.

Rozmiary cząsteczek colloidów są tak małe, iż są one niewidoczne i pozostają w zawiesinie niemal do nieskończoności, o ile warunki nie są zmienione. Chemicy tłomaczą to tem, iż cząsteczki te są naelektryzowane jednoimienną elektrycznością i dlatego odpychają się wzajemnie i nie mogą tworzyć skupień.

Jeżeli z jakiegokolwiekbądź powodu nastąpi wyładowanie elektryczności, cząsteczki łączą się niezwłocznie, tworząc widoczne da oka skupienia, ujawniające się w postaci mętności, lub nawet czasami w postaci osadu. Pozorna objętość tego osadu jest dosyć znaczna, ale waga jego jest znikoma. Mętność taka, np. glutynowa, powstaje częstokroć przez łączenie się cząsteczek ciał colloidów z powodu silnego ochładzania niektórych piw.

Podobne zjawisko może być spowodowane również przez obecność w piwie śladów żelaza, miedzi lub cyny, przez pasteuryzację piw zbyt młodych, rozwój bakterji, które zmieniają reakcję piwa, powstawanie komórek drożdżowych i t. d. Najczęściej zaburzenie, wyrażające się w skupieniu częsteczek colloidów, powoduje mętność piwa, rzadziej zaś tworzy całkowite lub częściowe osady.

Zupełnie niedawno zaobserwowaliśmy jeszcze inną zmianę colloidów zawartych w piwie: umieszczając piwo zlekka mętne w centryfudze, obracającej się z szybkością 30.000 obrotów na minutę, otrzymaliśmy piwo mniej przezroczyste niż poprzednio, ale pokryte ciężką i gęstą pianą, która trwa w ciągu wielu godzin.

Prędki ruch centryfugi spowodował połączenie się pewnej ilości cząsteczek, co sprawiło, iż piwo stało się mętne, a piana, że tak się wyrazimy, została utrwalona. Doświadczenie to nie dowodzi wcale, iż centryfugowanie piwa nie daje się w pewnych wypadkach zastosować, ale stwierdza, że pod wpływem siły odśrodkowej przy dużych szybkościach następuje skupienie się colloidów.

Prawdopodobnie rola, jaką odgrywa kwas węglowy w piwie, nie jest czysto mechaniczną, ale i chemiczną. Naogół stwierdzono, iż piana jest o wiele lepsza i trwalsza, jeżeli piwo się toczy pod naciskiem kwasu węglowego. Niewątpliwie wypływa to z większego nasycenia, a więc i obfitszego wydzielania się kwasu węglowego, co jest jednym z koniecznych warunków powstawania piany; ale jest również usprawiedliwione przypuszczenie, iż kwas węglowy działa na albuminoidy nawet w stanie colloidalnym i częściowo wchodzi z niemi w związki.

To specjalne działanie kwasu węglowego wyda nam się jeszcze prawdopodobniejszem, jeżeli sobie przypomnimy, iż pewne zaburzenia piwa pochodzenia metalicznego występują nagle z powodu wstrząsu, spowodowanego nawet przez zwykłe włoczenie powietrza do piwa; podobne zjawiska natomiast nigdy nie występują nawet przy bardzo silnem ciśnieniu kwasu węglowego. Jeżeli toczy się piwo pod naciskiem 1,8 do 2 kg. lub więcej, piana częstokroć staje się ciężka i zbita, tworząc wysepki o dużej gęstości; podobne zjawisko spostrzega się częstokroć nawet przy zwykłem ciśnieniu, jeżeli piwo było zaczopowane pod zbyt dużem ciśnieniem.

Piana ciężka i gęsta jest prawie regułą o ile chodzi o piwa dolnej fermentacji, które zostały wydane zbyt wcześnie, i które były niedostatecznie ochładzane; przeciwnie, piwa górnej fermentacji, które fermentują przy wyższej temperaturze, nie dają prawdziwej piany, lecz coś w rodzaju pianki, jaką mają limonady. Wszystkie te fakty przemawiają za działaniem chemicznem kwasu węglowego, które wzrasta w miarę zwiększania się ciśnienia.

Zagadnienie więc powstawania piany sprowadza się do produkcji piwa, które jest dostatecznie nasycone kwasem węglowym, co jest stosunkowo łatwe, a które jednocześnie zawiera colloidy właściwej wielkości i gęstości.

Używanie bardzo ścisłych mas filtracyjnych nieco skomplikowało nasze zagadnienie, ponieważ masy

[1]) Tłomaczenie z upoważnienia autora.

te zatrzymują cząsteczki, które dawniej pozostawały w wydawanem piwie; przypominam sobie, iż kiedyś zwiedzałem browar, którego piwa tylko wtedy dawały ładną pianę, kiedy w beczkach składowych miało zielonkawy odcień, co było wskaźnikiem obfitej zawartości colloidów. Początkowo gdy zaczęto używać filtrów, spotkały się one z zarzutami, iż wpływają na zmniejszenie piany.

Obecnie nie znamy żadnego sposobu, pozwalającego ocenić ilość i stopień podzielności t. zw. dyspersji colloidów; nic jednak nie przemawia przeciwko stosowaniu metod optycznych; pewne piwa, odznaczające się brakiem lub niedostateczną ilością colloidów, które przez to dawały małą pianę, Van Laer nazywał „optycznie pustemi".

We wszelkim razie stopień podzielności (dyspersji) colloidów, ich trwałość w piwie, ich związki z wapniem i solami wapiennemi wody, z ciałami kwaśnemi i zasadowemi... odgrywają najważniejszą rolę i mają decydujący wpływ na istotę tworzącej się piany; w zasadzie więc możliwem jest zwiększenie dozy colloidów lub zwiększenie stopnia ich podzielności. Niema żadnej analogji, nawet dalekiej, pomiędzy pianą brzeczki, a pianą piwa, chociażby znajdowało się ono jeszcze w stanie fermentacji; można z tego wywnioskować, że dopiero podczas fermentacji zachodzą zmiany colloidów, konieczne do wytworzenia piany, przyczem dają się zaobserwować takie zjawiska, jak zmiana napięcia na powierzchni z powodu tworzenia się alkoholu i produktów pobocznych, zmiana ciągliwości przez zniszczenie cukrów, wyeliminowanie ciał azotowych, wprowadzenie w zmiennych ilościach albuminoidów, pochodzących z komórek drożdżowych, przemiany albuminoidów przez diastazę proteolityczną komórki, powstawanie kwasowości, wydzielania przeważnej części żywic i garbnika chmielu i t. d.

Od tych wszystkich zmian zależy stan w jakim się znajdują colloidy, a więc ma to pośrednio wpływ i na istotę piany. W pianie tworzącej kożuch w kadziach fermentacyjnych i w samych drożdżach stale znajdują się albuminoidy, zmieszane z żywicą i garbnikiem, które odpowiadają colloidom o stosunkowo dużych częsteczkach, wówczas gdy ciała azotowe, wydostające się z komórek są zdolne do dania colloidów o bardzo dużej podzielności.

Oczywiście możemy oddziaływać do pewnego stopnia na intensywność dyfuzji komórek wówczas gdy co do większości zjawisk, towarzyszących fermentacji nie posiadamy żadnych dokładnych wskazówek.

Chmielarstwo w okresie powojennym.

Światowa produkcja piwa w 1913 roku, wynosiła około 295 miljonów htl. W tym samym czasie pod uprawą chmielu znajdowało się około 101 tysięcy hektarów. Liczby te uległy rażącej zmianie w okresie wojennym i powojennym. W roku 1924 było pod uprawą chmielu 50 tysięcy hektarów, a ogólna produkcja piwa wynosiła sto trzydzieści kilka miljonów hektolitrów.

Wojna i kryzys ekonomiczny, który po niej nastąpił, zachwiały równowagę, jaka zapanowała pomiędzy produkcją piwa, a produkcją chmielu w okresie, poprzedzającym na krótko wojnę. Równowaga ta została osiągnięta po długim kryzysie, który trwał z małemi przerwami od początku XX wieku. W pierwszych latach dwudziestego stulecia, w r. 1904 i 1905 produkcja chmielu przewyższała o 300.000 ctn. zapotrzebowanie. W roku 1905/6 nadprodukcja wynosiła 700.000 ctn. Zwyżka cen miała miejsce dopiero w roku następnym z powodu nieurodzaju, czego następstwem był brak chmielu, wynoszący około 200.000 ctn., ale już w roku 1907/8 nadprodukcja wynosiła 115.000 ctn., a w roku 1908/9 200.000 ctn.

Zupełnie naturalnem następstwem tego stanu rzeczy był bardzo znaczny spadek cen chmielu, co pociągnęło za sobą stopniowy zanik części plantacji chmielowych. Zmniejszenie się terenów, zajętych pod uprawę chmielu w tym okresie czasu, było bardzo znaczne. W Niemczech w roku 1905 obsadzono chmielem 39.500 hektar, w roku 1911 już tylko 26.658 hektarów. W Anglji z roku 1909/10 tereny, znajdujące się pod uprawą chmielu, wynosiły 13.179 hektarów, to znaczy, że zmniejszyły się o 28%. W Stanach Zjednoczonych w tym samym czasie plantacje chmielowe zmniejszyły się 13%. Stosunkowo najmniej ucierpiały plantacje w Austrji i na Węgrzech, gdzie zmniejszenie się wynosiło zaledwie 1%.

Ogółem w 1908/9 roku pod uprawą chmielu znajdowało się około 115.000 hektarów. W roku następnym liczba ta zmniejszyła się do 97.400 hek., w roku 1911 — do 93.832 hek. Równowaga pomiędzy zapotrzebowaniem i podażą została przywrócona dopiero w 1913 roku, kiedy pod uprawą znajdowało się 101.000 hek.

Podczas wojny nastąpił raptowny spadek: w 1915 roku plantacje wynosiły 78.490 hektarów, w 1916—66.400 hek., w 1917 — 46.500 hek., w 1918 — 40.250 hek. Ogólny obszar, znajdujący się pod uprawą chmielu zmniejszył się zatem o 60%. Szczególnie znaczne zmniejszenie ilości plantacji nastąpiło w Niemczch. W roku 1914 było pod uprawą chmielu 27.685 hek., w 1918 — 8.891 hek. W Czechach z 14.034 hek., w roku 1914 — w końcu wojny pozostało pod uprawą 8.666 hek. W tym samym czasie produkcja piwa z 295 miljonów hektolitrów spadła do 102 miljonów w 1917/18 roku.

Odbudowa plantacji i handlu chmielem postępuje dość powoli i jest ściśle zależna od wzrostu produkcji piwa. Najmniejszą była konsumcja i produkcja piwa w roku 1917/18. W roku 1919 nastąpiło pewne polepszenie — produkcja podniosła się do 117 miljonów hektolitrów. W 1921 roku wynosiła około 139 miljonów hektolitrów, w 1922 — ponownie zmniejszyła się do 136 miljonów hektolitrów. Rok 1923 przyniósł dalsze pogorszenie: produkcja wynosiła 132 miljony hektolitrów. W Polsce rok 1923 był wprost klęskowy. Pod uprawą chmielu w końcu wojny znajdowało się 40.000 hektarów, w roku 1921 obszar ten podniósł się do 48.000 hek., w 1924 — wynosił 50.000 hek., czyli połowę przestrzeni znajdującej się pod uprawą chmielu przed wojną. W tym samym czasie produkcja piwa nie dosięgała połowy produkcji przedwojennej. Pewien nadmiar produkcji chmielu daje się odczuwać o ile chodzi o piwa fermentacji górnej. Producenci chmielu w okresie powojennym odczuwali smutne następstwa inflacji i błędnej polityki państwowej opartej, w niektórych krajach, produkujących duże ilości chmielu, na restrykcjach wywozowych. Restrykcje te przyczyniły się niewątpliwie do podniesienia cen w krajach importujących chmiel i do obniżenia tam, gdzie był nadmiar, co wywołało chaos na rynku chmielowym.

Jako bezpośrednie następstwo zakazów wywozowych, obserwujemy zawsze zmniejszenie obszaru plantacji w latach następnych, co znowu wpływa na haussę i tem tłomaczyć należy niesłychane z roku na rok wahanie giełdowych cen nawet w krajach w chmiel obfitujących.

Pierwsza wprowadziła ograniczenia wywozowe Czechosłowacja, ale bardzo prędko zorjentowano się w ich szkodliwości i zostały zniesione w 1922 roku.

Na drogę restrykcji w ślad Czechosłowacji wkroczyły Niemcy w roku 1923, określając kontyngent wywozu na 25.000 ctn. ale już w 1924 roku zarządzenia te zostały zniesione. W Anglji instytucja o charakterze nawpół państwowym, znana pod nazwą „Hop Control" ujęła w swoje ręce kierownictwo produkcją chmielową i pod jej wpływem został ograniczony wwóz chmielu kontynentalnego, co nie pozostało bez wpływu na stan produkcji chmielu na kontynencie.

Produkcja chmielu, która ściśle jest uzależniona od produkcji piwnej, odczuła bardzo boleśnie ruch antyalkoholowy, który w Ameryce doprowadził do zakazu produkowania piw, zawierających więcej niż ½% alkoholu. W ten sposób całe Stany Zjednoczone, które produkowały przed wojną około 70 miljonów hektolitrów piwa, nie wiedzą co robić ze swemi plantacjami chmielowemi.

W chwili obecnej browary, produkujące piwo fermentacji górnej mają pod dostatkiem chmielu amerykańskiego, angielskiego i australijskiego, który nadaje się do wyrobu piwa o górnej fermentacji.

W 1924 roku ogólna wydajność światowa plan-

tacji chmielowych wynosiła 1.300.000 cetnarów. Z liczby tej więcej niż połowa, bo 730.000 wypada na chmiele angielskie, amerykańskie i australijskie. Chmiele jakościowo lepsze, używane do wyrobu piw o dolnej fermentacji, nie są jeszcze w chwili obecnej produkowane w ilości, która pozwalałaby przypuszczać, że została przywrócona równowaga naruszona przez wojnę i kryzys, który po niej nastąpił.

Piwowarstwo w Piotrkowie Trybunalskim.[1]

(Ciąg dalszy.)

Gdy żadna z wymienionych lustracji, ani słowem nie wspomina o istnieniu w Piotrkowie cechu piwowarów, widocznie go dotąd nie było, dopiero na początku XVIII stulecia, gdy zarobek w zubożałem mieście stawał się coraz trudniejszym, piwowarzy tutejsi, w zjednoczeniu szukając oparcia, postanowili utworzyć stowarzyszenie cechowe.

I oto w r. 1721 stanęli w ratuszu piotrkowskim przed urzędem burmistrzowskim piwowarzy: „sławetny Stanisław Kochanowski i Szymon Wolański" i przedstawili do zatwierdzenia „świeżo ułożone" przez nich a skreślone po polsku ręką pisarza miejskiego, Adama Zarzeckiego, następujące artykuły cechowe:

1⁰ Który Brat Mieszczanin wkupić by się chciał, powinien naprzód urodzenia swego listy prezentować i opowiedniego dać talarów bitych 4 do skrzynki brackiej i beczkę piwa pszennego, dobrego, a piwa robić nie będzie, póki nie da wstępnego.

2⁰ Wkupując się — powinien dać wstępnego talarów bitych 10, wosku dwa kamienie na chwałę Boską, kamień prochu, kamień ołowiu, muszkiet mundurowny, ładownicę i szablę. Dotąd dekantowanym być nie może, póki nie wprowadzi go dwunastu Braci, i dopóki nie zadośćuczyni obowiązkom cechowym.

3⁰ Przy dekantacji dać powinien beczkę piwa pszennego i do skrzynki talarów 5.

4⁰ Młodsi Bracia mają tak na Jutrzni w kościele Farnym na wielkiej Mszy i na Nieszporach, świece stawiać zapalone na ołtarzu Św. Stanisława, biskupa, a na procesjach cum Venerabili Sacramento — z pochodniami woskowemi asystować. Ktoby tej służby zaniechał, karany będzie winą 3 funtów wosku nieodpuszczalną.

5⁰ Wszyscy Bracia tego Cechu za obesłaniem znaku cztery razy do roku, w Suche dni, powinni zejść się na Msze Żałobne za Braci, do kościoła farskiego pod winą 3 funtów wosku. A gdy, który Brat albo Siostra umrze, wszyscy Bracia ciało procesionaliter do grobu zaprowadzić mają, a Młodsi do kościoła zanieść, pod winą 3 funtów wosku.

6⁰ W Cechu wszelka skromność: Starszym uszanowanie od Młodszych, Młodszym od Starszych dobry przykład — zachowany ma być. Jeżeli się Brat, który Starszego czy Młodszego Stołu, przeciwko Bratu słowy nieuczciwemi wymówił, będzie karany 3-ma funtami wosku. A jeżeliby się porwał do oręża, oprócz kamienia wosku, w Cechu sądzony będzie. Gdyby apelował do Magistratu, powinien złożyć do skrzynki złp. 3, jeżeli nie da ich, apelacja nie będzie dopuszczona.

7⁰ Na Św. Trójcę, według chwalebnego zwyczaju in. Cechów, powinni co rok obrać z pomiędzy siebie, przez wota Braci forowane, Starszych Cechmistrzów dwóch i tyleż Subdelegatów, którzy należyty obrządek czynić będą i doglądać a pilnie przestrzegać, aby Bracia Cechu tego, obywatele piotrkowscy, nie ważyli się innego zboża zalewać, tylko jęczmień i pszenicę na piwo, a żyto na gorzałkę. Ktoby inaczej czynił podpadnie winie pół kamienia wosku.

8⁰ Dla uniknięcia strat z powodu nadmiernego robienia piwa, zaleca się kolejność jego warzenia. Kto ma zapas piwa niewyprzedany, pomimo nadchodzącej na niego kolei, robić go nie powinien.

9⁰ Gdyby do miasta i na przedmieścia, z postronnych wsi potajemnie przywieziono i wstawiono piwo albo gorzałkę, choćby ono należało do szlachcica czy arendarza, powinno być zabrane w połowie na Zamek, w drugiej połowie na korzyść Cechu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

[1]) Ciekawy ten przyczynek do historji piwowarstwa w Polsce zawdzięczamy uprzejmości p. **F. Braulińskiego,** członka zarządu Związku Właścicieli Browarów, który był łaskaw nadesłać nam powyższy, doskonale opracowany artykuł w gotowej formie. Mamy nadzieję że przykład ten znajdzie naśladowców i nasza rubryka, poświęcona historji polskiego piwowarstwa zostanie zasilona nowemi materjałami.

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI W JUGOSŁAWJI.

W królestwie SHS jest ogółem 40 czynnych browarów: 5 w Słowacji, 14 w Kroacji, 3 w Bośni, 18 w Starej Serbji. Łączna produkcja ich wynosi od 600.000 do 700.000 hl. rocznie, odpowiada to mniej więcej 50% ich zdolności produkcyjnej. Przyczyny tego zjawiska należy szukać w produkcji wina, która istnieje i rozwija się w większości prowincji królestwa. Chmiel jest produkowany na miejscu w dobrym gatunku w ilości przewyższającej krajowe zapotrzebo-

wanie, co pozwala na eksport, który przedstawia się jak następuje:

1922/23

wywieziono	cetnar 50 kg.
do Francji	20.242
do Austrji	13.110
do Belgji	11.320
do Niemiec	6.490
1923/24	
do Austrji	17.731
do Niemiec	12.539
do Szwecji	4.572
do Francji	3.261

OBCIĄŻENIA SOCJALNE.

Poseł Michalski w „Warszawiance" przytacza ciekawe zestawienie dotyczące obciążeń socjalnych:

1.	Kasa Chorych (faktycznie) . . .	7,5% zarobku
2.	Ubezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków (0.07 do 7%) . . .	3,0% zarobku
3.	Ubezpieczenie od bezrobocia . .	2,0% zarobku
	proc. zarobku . .	12,5
4.	Urlopy	4,2
	proc. zarobku . .	16,7
5.	Jeżeli do tego doliczyć rozważane w M. Pr. i Op. Sp. obciążenie na ubezpieczenie starości i inwalidów	9,0
	Otrzymamy . . .	25,7% zarobku.

Obywatel polski, obdarowany dobrodziejstwami ubezpieczeń, płaci na rzecz Państwa 42,5 zł., w tem 3 zł. z tytułu podatku dochodowego, zaś na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych miałby płacić w najbliższej przyszłości (po wprowadzeniu projektowanych ubezpieczeń) 177 złotych, t. j. przeszło 4 razy tyle. Istne szaleństwo.

WYSTAWA SPOŻYWCZO - HYGJENICZNA.

W sprawie wystawy spożywczo - hygjenicznej, o której już wzmiankowaliśmy dwukrotnie w Przemyśle Piwowarskim, otrzymaliśmy następujące dodatkowe informacje:

Zgłoszenie wzięcia udziału w wystawie spożywczo - hygjenicznej w Warszawie uskutecznić należy za pomocą „Deklaracji Zgłoszenia". Deklaracja, odpowiednio wypełniona, winna być podpisana przez wystawcę osobiście, lub przez jego pełnomocnika pod pieczątką firmową. Zadeklarowane zgłoszenia są nieodwołalne i obwiązujące; w razie odwołania zgłoszenia lub uchylenia się od wzięcia udziału w Wystawie, wystawca nie może rościć pretensji do zwrotu wpłaconych przez niego sum.

Termin zgłoszeń upływa z dn. 30 marca 1926 r. Zgłoszenia spóźnione, o ile będą mogły być uwzględnione, pociągną za sobą 25% zwyżki należytości wystawowych. Wystawcy, chcący budować własne kioski, winni do dnia 25 marca 1926 roku przedstawić w biurze Wystawy plan budowy kiosku.

Zgłoszenia uzględniane będą według kolejności zapisów.

Po wszelkie informacje należy się zgłaszać do Zarządu i Biura Wystawy Spożywczo - Hygjenicznej, Warszawa, Jasna 17, tel. 12 - 62.

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 6 marca w sobotę o godz. 11 rano w lokalu przy ulicy Wiejskiej 17 odbędzie się posiedzenie Zarządu C. Z. P. P. i S. w R. P. z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania, 2) Sprawozdanie z działalności C. Z. P. P. i S. za rok 1925, 3) Roczne sprawozdanie finansowe, 4) Budżet na rok 1926, 5) Wykonanie uchwały zebrania Zarządu we Lwowie, 6) Taktyka C. Z. P. P. i S. w sprawie wycofania z Sejmu noweli do ustawy przeciwalkoholowej, 6) Stacja doświadczalna, 8) Sprawa członków popierających, 9) Wolne wnioski.

Ze względu na ważność zebrania usilnie prosimy pp. Członków Zarządu i Ich zastępców o łaskawe przybycie.

Tegoż dnia w tymże lokalu o godzinie 5 pp. odbędzie się zjazd delegatów trzech związków dzielnicowych z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór przewodniczącego, 2) Sprawozdanie z działalności C. Z. P. P. i S. za rok 1925, 3) Sprawozdanie finansowe za rok 1925, 4) Zatwierdzenie budżetu na rok 1926, 5) Wnioski Zarządu, 6) Wolne wnioski.

W dniu 12 marca w piątek o godzinie 11 rano odbędzie się w lokalu przy ulicy Wiejskiej 17 posiedzenie Zarządu Związku Właścicieli Browarów w Polsce z następującym porządkiem dziennym: 1) Protokół poprzedniego zebrania, 2) Sprawozdanie z działalności za rok 1925, 3) Sprawozdanie finansowe za rok 1925,

4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 5) Projekt budżetu na rok 1926, 6) Wolne wnioski.

O godzinie 4 po poł. tegoż dnia i w tymże lokalu przy ulicy Wiejskiej 17 odbędzie się Ogólne Zebranie, na które zapraszamy wszystkich pp. Członków Związku Właścicieli Browarów w Polsce.

Na postawie podania Centralnego Związku do Ministerstwa Skarbu w sprawie zaliczenia składów hurtowych piwa do III kategorji, na mocy przysługujących p. Ministrowi Skarbu uprawnień (§ 94 Ustawy o podatku przemysłowym) otrzymaliśmy od Izby Skarbowej Warszawskiej pismo następującej treści:

„W odpowiedzi na złożone do Ministerstwa Skarbu podanie z dnia 9.I r. b. Izba Skarbowa zawiadamia, że ulgi w opłacie za świadectwa przemysłowe mogą być udzielone li tylko poszczególnym właścicielom hurtowych składów piwa na skutek składanych do właściwych Urzędów skarbowych indywidualnych podań petentów, popartych rzeczowemi dowodami zaistnienia okoliczności, przewidzianych w art. 94 ustawy z dnia 15.VII.1925 r. (D. U. R. P. Nr. 79, z roku 1925, poz. 550). (—) *Prezes Izby*.

Wogóle jest rzadkością, ażeby Departament Podatków stałych udzielał piśmiennych odpowiedzi.

Niektóre Izby Skarbowe odmawiają składom hurtowym prawa butelkowania piw, pochodzących z dwu różnych browarów, pomimo iż te wydały wymagane przez prawo zezwolenia. Zakaz taki nie istnieje ani w Ustawie, ani w rozporządzeniu wykonawczem. Uprzejmie zatem prosimy o nadesłanie nam dowodów piśmiennych podobnej odmowy.

Przy ubieganiu się o pozwolenie na przewóz towarów zagranicznych wraz z podaniem należy przesłać odpis świadectwa przemysłowego na rok bieżący, poświadczony przez notarjusza lub też przez C. Z. P. P. i S. w R. P. Formalność ta jest niezbędna przy składaniu pierwszego podania.

CENY JĘCZMIENIA.

Warszawa.	17/II.	22 zł. wyb.
	20/II.	21,50 zł. wyb.
	20/II.	22,25 zł. kong.
	23/II.	22 zł.
Poznań.	19/II.	21 — 23 zł.
	20/II.	21 — 23 zł.
	22/II.	21 — 23 zł.
Lwów.	17/II.	18,50 — 19,50 zł.
	18/II.	18,50 — 19,50 zł.
	23/II.	18,50 — 19,50 zł.
Lublin.	19/II.	23 zł.
	22/II.	23 zł.
Grudziądz.	16/II.	21 — 23 zł.
	22/II.	22,50 — 23,50 zł.
Bydgoszcz.	22/II.	19 — 21 zł.
Łódź.	18/II.	24 — 25 zł.
	22/II.	24 — 25 zł.
	23/II.	24,50 zł.
Berlin.	17/II.	166 — 190 Mk. n.
	18/II.	166 — 199 Mk. n.
	20/II.	166 — 190 Mk. n.
	22/II.	164 — 188 Mk. n.
	23/II.	164 — 188 Mk. n.
Hamburg.	17/II.	Dunaj 8,50 hfl., Malt. barley 8,50 hfl.
	22/II.	Dunaj 8,50 hfl., Malt. barley 8,50 hfl.
	23/II.	Dunaj 8,40 hfl., Malt. barley 8,40 hfl.
Budapeszt.	22/II.	310 — 350 tys. kor. węgier.
Chicago.	16/II.	60 — 74 cts. za bushel.
	18/II.	60 — 70 cts. za bushel.
	20/II.	68 — 71 cts. za bushel.
Winnipeg.	16/II.	61,50 cts. za bushel na maj.
	20/II.	62 cts. za bushel.
	23/II.	62 cts. za bushel na luty.
	23/II.	63 cts. za bushel na marzec.

CENY CHMIELU.

Praga.	22/II. Na rynku chmielowym w Żatecu tendencja spokojna. Małe zapasy z roku 1925 wpływają na powściągliwość sprzedawców. Ceny wahają się od 4.000 — 4.200 kč, wyb. 4.300 kč bez podatku obrotowego.
Lublin.	23/II. Brak zainteresowania. Kredyty trzymiesięczne udzielane niechętnie. Ceny bez zmiany.
Lwów.	23/II. Tendencja silna przy cenach dotyczas niezmienionych. Niskie zapotrzebowanie ze strony browarów. Płacono do 160 dol. za 50 kg.

CENA OGŁOSZEŃ: 1 str. Zł 120.—; 1/2 str. Zł. 60.—; 1/4 str. Zł. 30.— Zastrzega się zmianę cen ogłoszeń.

Redaktor: **W. Adam.** Wydawca: **Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej.**

Drukarnia i Litografja p. f „JAN COTTY“ w Warszawie, Kapucyńska 7.

Ogólne doroczne Zebranie

Związku Właścicieli Browarów

odbędzie się dnia 12 marca 1926 r. w lokalu przy ul. Wiejskiej № 17, o godzinie 4-ej po poł. W razie niedojścia do skutku, następne zebranie prawomocne bez względu na ilość obecnych członków odbędzie się o godz. 4.30 tegoż dnia w tymże lokalu.

PORZĄDEK DZIENNY: 1) Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania; 2) wybór przewodniczącego; 3) sprawozdanie z działalności za rok 1925; 4) sprawozdanie finansowe za rok 1925; 5) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 6) zatwierdzenie budżetu na rok 1926; 7) wnioski Zarządu; 8) wybór nowych członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących; 9) wolne wnioski.

ZARZĄD.